

„EDINOST“
izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob **torkih, četrtnih in sobotah**. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . 3.— „ „ 4.50 za pol leta . . . 6.— „ „ 9.— za vse leto . . . 12.— „ „ 18.—
Naročnine je plačevati naprej na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.
Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč., izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglasi se račune po tarifu v petitu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vai dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglašje sprejema **upravnništvo** ulica Molino picolo št. 3, II. nadst. Naročnino in oglašje je plačevati loco Trst. Odprte reklame cije se prosto poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„V edinosti je moč“.

Shod volilcev.

Podpisani pozivlja svoje volilce na shod, kojega bode obdržaval v nedeljo dne 7. t. m. v Šmarji pri Kopru ob 3. uri popoldne. Shod se bode vršil le v tem slučaju, ako bode ves dan lepo vreme; ako ne, se odloži.

Josip Kompare,
deželni poslanec.

Preobrat?

Ali se pripravlja preobrat v naši državi ali ne? Vemo, da nam poreče marsikdo, da smo nepopolnoljivi optimisti, da, še več: da se lovimo za praznimi utopijami, da plavamo gori v vrtoglavih zračnih višinah, mesto da bi pokladali svojo nogo na trda sicer ali zanesljiva in realna tla. Vemo, da smo na glasu sanjačev in fantastov, a vendar ne moremo drugače, nego da zopet in zopet izrazimo svoje globoko uverjenje in svojo neporušno vero, da pride v naši državi do korenitega preobrata. Nočemo trditi ravno, da se to zgodi že jutri; na drugi strani pa se trdno držimo svojega menenja, da trenotek preobrata ni tako grozno daleč, kakor bi moral soditi človek po sedanjih zares tužnih razmerah.

Do preobrata pride v naši državi, ker mora priti. Sicer bi morali soditi, da je dobri genius ostavil našo državo. Do preobrata mora priti, ker dejstva govore le preglasno, da ob dosedanjem sistemu avstrijske politike na znotraj in na zunaj država Habsburgov absolutno ne more v polni meri vršiti one svoje naloge, ki jej nastaja iz nje zemljepisnega položaja: naloge vzdrževateljske ravnotežja v Evropi.

Ob dosedanji smeri svoje notranje politike Avstrija ne more priti do tega, česar treba najnuje: do miru in zadovoljivosti svojih narodov. Smér dosedanje notranje politike je nenaravna, ker je v kričečem nasprotju z etnografskimi odnošaji države. Dosedanji sistem je nenaraven, ker odbija od sebe večino prebivalstva. Takov sistem je naravnost usodepopen in mirno vestjo rečemo lahko, da imamo zahvaliti le globoko ukoreninjeni dinastiški čut med Slovani, da v tej dobi ustavnega vladanja ni došlo nad to državo težkih kriz in bojov. Modrost presvetle krone je pri nas oni regulator, ki popravlja v težkih trenutkih, kar so pokvarili državniki; le modrost krone blaži naše boje, ker so narodi uverjeni, da krona sigurno privede do končne uspešne rešitve iz teh homatij.

Ali takov sistem je nenaraven v konstitucionalni državi, ker je res žalostno za moderno, ustavno državo, da mora krona stopati raz svojo prejasno višino ter biti posredovateljica med strankami in neokretnimi vladami. Takov sistem je nenaraven v konstitucionalni državi tudi zato, ker razmere, kakršne so v resnici danes v Avstriji, značijo golo zanikanje konstitucionalnega načela. Ali ni absurdno v konstitucionalni državi, da je

ves politički upliv na strani manjšine in da je večina podanikov malone izključena od uprave?! Ali ni nenaraven sistem, ki zadovoljuje le manjšino in ki lahkim srcem pušča večino podanikov v nezadovoljnosti?! Nenaraven je tak sistem in kar je nenaravnega, mora pasti prej ali slej. Sistem germanizovanja in izključevanja Slovanov mora pasti, ker ob takem sistemu država ne more razvijati svojih sil. Na mesto sistema, skrbčega samo za manjšino in zapostavljajočega večino, mora stopiti sistem, ki bode enakomerno skrbel za vseh — za večino in za manjšino; Avstrija mora priti do sistema, ki bode slonel na načelu brez pogoje ne enakopravnosti vseh!

Pa ne samo v narodno-politiškem, ampak še v nekem drugem jako važnem pogledu pokazal se je nesposobnega in neplodnega dosedanji sistem: v narodno-gospodarskem pogledu. Ta sistem je polagoma zvalil vse bogatstvo in vso moč v roke plutokracije ali denarne aristokracije. Kakor so bogateli posamičniki, tako je naraščal njih politički upliv; med tem pa je mala trgovina propadala neizprosno doslednostjo in iz nekdanje zlate podlage male obrti in rokodelstva padal je kos za kosom. Srednji stan sedi danes na svojih razvalinah in se utaplja v spomine na svoje nekdanje blagostanje. — O kmetijstvu niti ne govorimo. To je bolnik, okolo katerega se suče nebroj zdravnikov, ki pišejo in silijo vsak svoj recept. Kdo more uganiti onega, ki res prinese zdravila propadajočemu kmetiskemu stanu?!

Ne govori iz nas strankarska strast ali po narodnih nazorih narekovana pristranost, ampak dejstva, naga dejstva nam pravijo, da dosedanji po liberalnem ukusu zasnovani sistem je zamenjal srednje in nižje sloje v gospodarskem pogledu; politička prava pa jim je dovoljeval le navidezno in na papirju, v resnici pa je postavljaj visoke ograje med širokimi masami in političkim vplivom.

PODLISTEK.

Očetovo srcé.

Kmetška slika. — Spisal Srečko.
(Konec.)

Ko so prišli konji k hiši, trebalo je zajedno še več družih rečij. Hlev je bil premajhen in Jože je pričel zidati večjega, za kar se je moral zopet zadolžiti. Za tem je napravil dva nova voza in dvojno konjsko opravo: lahko in težko. Dobil je hlapca, kupoval je mrvo in oves. To pa je stalo denarja, ogromnega denarja. Staremu je krvavelo srce, ko je gledal sinovo početje, a pomagati ni mogel ničesar. Marijana ni mogla ničesar. Marijana ni mogla družega, kakor moliti. Mož se je izogibal doma in bil večinoma v gostilni. Dolg pa je rastele kakor gobe po dežju. Tako je bilo par let. Sosedeja pa so se privadili na to in čakali, kaj bo iz tega.

IV.

Dobrih pet let za tem je bilo. Na planem pred Stoparjevo hišo postavljena je bila mala mizica, na stolu za isto pa sta sedela postaren uradnik in njegov dijurnist. Na mizi je bilo razmetanih par pol papirja. Nekoliko prazničnih ljudi, zlasti sosedov, pa je ogledovalo v slabem stanu nahajajoča se hišna poslopja. Na malem, nizkem stolci slonel je Jože, zročil nepremično v tla. Lice mu je bilo razorano, lasje razmršeni, pogled oduren, obleka zamazana in v največjem neredu. Zdaj pa

zdaj je polagoma vzdihnil, pogledal pa ni nikogar. Misli je v minolost, kaj je on in kaj bi lahko bil. Vest ga je pekla.

Dražba zemljišča je bila. Ko je uradnik povedal pogoje in cenjeno vrednost, so molčali vsi. Na to jim je razložil, da je danes zadnja dražba in se zemljišče odda pod cenitvijo.

Neki kmet je obljubil petnajst sto goldinarjev, cenjeno pa je bilo pet tisoč.

Hribnik se je polagoma približal in tiho primetnil:

„Stotak več!“

„Sedemnajst sto!“, dejal je oni.

„Dva tisoč!“, izgovoril je Hribnik in se delal kakor bi hotel oditi.

Uradnik je zakričal večkrat:

„Kdo dá več?“

Tišina! Hribnik si je zadovoljneje mel roki in tiho mrmral:

„Kdo bi dal več, ko ni vredno niti toliko.“

Jože je dvignil glavo, ko je čul, da bo prodano za dva tisoč.

Stari oče pa je hodil nemirno po veži. Razna čutila so ga navdajala, ko je čul, da pojde za slepo ceno. Šel je na prag in opazoval ljudi. Z Jožetom sta se spogledala, oči so se vjele in Jožetu se je zazdelo, da so oči prijaznejše.

Nekaj se mu je zablisnilo v glavi. Kaj ko bi prosil očeta? Ne, ne, on mi ne more storiti tega, z njim sem ravnal pregrdo. Vendar naj poskusim!

„Kdo dá več?“, vprašal je uradnik.

Jože je skočil v vežo, pal na kolena in solze resničnega kesanja udrle so se mu po lici:

„Oče, ljubi oče, rešite me . . .!“

Na očetovem obrazu je zaigralo nekaj prijetnega, očesi so se zalesketali, potipal se je na desni strani telovnika in brzo planil pred hišo.

„Kar sklenite dražbo, več tako ni vredno. Strehe so v slabem stanu, njive zapuščene, gozdi posekani. . . Kar sklenite!“ Tako je nagovarjal Hribnik, mel si roki, obraz pa mu je žarel odesrške strasti.

„Kdo dá več . . . prvič . . . drugič . . . drugič . . . in . . . in . . .“

„Jedenindvajsetsto goldinarjev!“

Bil je to glas starega Stoparja. Vsi so osupnili. Hribnik je pobledel. Sedaj je videl, da mu splava po vodi lepa kupčija. Ustnice so se mu zatresle, hotel je nekaj ziniti. Ker je pa vedel, da bi vzbudil le nejevoljo v vseh, je odšel tiho.

Dražba se je sklenila. Posestvo je ostalo staremu Stoparju, ta pa je je prepustil v drugič sinu.

„To je oče“, so si pravili ljudje.

Pri Stoparjevih živé zopet dobro. Jože dela vse tako, kakor velevali stari. Božji blagoslov je z njimi v obili meri. Marijana je zopet vesela, dva otročiča pa jej množita srečo. Starega spoštujejo vsi, kakor zasluži mož, ki ima tako srce.

Ker pa je smer vnanje politike v direktni zvezi z notranjo politiko, je pač jasno, da oni, ki so bili brez upliva na razvoj notranje politike, tudi niso mogli ni najmanjše uplivati na tok državne politike nasproti inozemstvu. Z drugimi besedami: večina prebivalstva, in v tej še posebej čili narodi slovanski, niso imeli besede pri določanju vnanje politike, ampak tu je veljala le volja v prvi vrsti maloštevilnih in še manjše kulturnih Madjarov in potem nemških liberalcev. In ne treba praviti, da so izvestni skrajnosedni živeli uplivali tudi na vnanjo politiko raz stališče, ki jim je bilo merodavno v notranji politiki, raz stališče svojih lastnih narodnih in materialnih interesov. Vzglede nečemo navajati, ampak opozarjamo le enostavno na balkansko politiko Madjarov in nemških liberalcev.

S kratka: v Avstriji je brez smisla — toliko gledé na notranjo kolikor gledé na vnanjo politiko — sistem jednostranskega povspesevanja Nemcev in Madjarov ter zapostavljanja Slovanov. Ta sistem se mora umakniti. Ta vera ostane v nas živa, dokler ne nehajo verjeti v srečno bodočnost Avstrije, dokler ne izgubimo vere, da Avstrija hoče izvršiti svojo veliko nalogo.

Razna znamenja kažejo tudi, da prodira spoznanje o potrebi preobrata. Teško vprašanje pa je, kako najprimerneje privedi do tacega preobrata. Nemški liberalci in Madjari so zavlekli državni voz tako daleč v stran, v blodnje svojih nesrečnih narodno-jednostranskih in gospodarsko-pogubnih načel, da res ni lahko izvleči voza na pravi tir.

Odlični češki plemenitaš in jedna najbistrejših glav med plemstvom češkim je dokazal v članku, ki smo ga priobčili v zadnjem izdanju našega lista, da je bil popolnoma zgrešen dosednji sistem v Avstriji ter da Avstrija more utrditi svojo ekzistencijo le po politiki, prijazni Slovanom na znotraj in na zunaj. Dokazal je nadej, da je samozavest v avstrijskih Slovanih narasla toliko, da bi bilo naravnost bedasto misliti na to, da bi se isti puščali — kakor se je godilo do polpreteklega časa — izkoriščati za gnojilo nemški, laški in madjarski kulturi. Zato pozivlja ta odlični uplivni mož vlado, naj pride enkrat do spoznanja, naj čim prej popravi krivice, storjene Slovanom v prejšnjih dobah in naj hitro pripusti tudi Slované k sodelovanju na vladi.

Mi smo se vzradostili na teh izvajanjih odličnega aristokrata, ker smatramo ista dokazom, da elementarno silo prodira spoznanje o potrebi preobrata v Avstriji.

DOPISI.

Volosko, dne 31. maja. (Dopolnilna volitev).

Veselo prijemamo za pero, da Vam opišemo izvolitev dvojice deželnih zastopnikov, ki se je vršila tu včeraj dne 30. maja. Začetek volitve je bil določen na 9. uro. Ob tej uri zbralo se je v volilni dvorani 64 volilnih mož. Od strani političke oblasti sta bila navzoča okrajni glavar Fabiani in komisar baron Reinlein. Ob 11. uri so že odglasovali vsi volilni možje in vsi so oddali svoje glasove že lani izvoljenima poslanca Slavoj Jenku in Matku Mandiču. Le gosp. Slavoj Jenko ni oddal svojega glasu sebi, nego občespoštovanemu župniku-dekanu Antonu Rogaču. Ob 12. uri so izvršili svoj posel tudi člani volilne komisije: sestavili so in podpisali zapisnik.

S tem je bil popolnoma dovršen volilni čin ter oddan najboljši odgovor na brutalno postopanje gospode Italijanov v deželnem zboru v Počreču. Hrvatski in slovenski narod v Istri si ne da zapovedovati od gospode Italijanov, on'noče, da bi mu drugi usiljevali poslance. Pokazal je ta narod prijatelju in neprijatelju, da je sam svoj gospodar v izbiranju mož, ki naj ga zastopajo v zbornici. Z nepotrjenjem naše dvojice poslancev dali so italijanska gospoda v deželnem zboru sami sebi spričevalo ljudij, ki se ne drže ni prava, ni zakona, ki so izgubili vsaki sram, koje vodi slepa strast in gola mržnja proti Hrvatom in Slovencem. Ponovno in **jednoglasno** izvolitvijo obojice poslancev tega okraja, kakor tudi jednega poslanca okraja lošinskega, odgovorili so naši čestiti volilni možje

v svojem, vseh volilcev in vsega naroda imenu, kakor treba odgovoriti gospodi Italijanom v dež. zboru istrskem. S tem, ne samo da so gospoda osramočeni v očeh vsakega poštenega človeka, ampak izjalovile so se jim tudi vse njih nade, koje so gojili, ko so storili oni brutalni in povsod drugod nemogoči čin.

Ob lanjski volitvi bilo je protivnikov. Jedni so se pod vodstvom Golca skrivali po hodnikih zgradbe, v koji so c. kr. oblasti, drugi so glasovali proti Slavoju Jenku. Letos ni bilo ni jednih ni drugih. Gosp. Gašpar Kastelic iz Materije je ostal doma se svojimi volilnimi možmi. I „Golac“ ostal je doma. Mi se ne čudimo tema dvema gospodoma, pomilujemo pa volilne može, ki nočejo ali ne morejo vršiti svoje dolžnosti. Letos so glasovali za narodna kandidata vsi jelšanski in lovranski volilni možje, česar lani ni bilo. Razun jednega (iz Lovranščine) došli so vsi volilni možje iz Kastavske, volosko-opatijske, lovranske, jelšanske in podgrajske občine in vsi so glasovali kakor jeden mož.

Po dovršeni volitvi zbrali so se volilni možje in drugi rodoljubi v gostilni „Pri Roži“.

Na častnem mestu je sedel župnik-dekan g. Rogač, njemu na strani Slavoj Jenko in župnik Vihartický, prvi na desni, drugi na levi. Ostali so sili po svoji volji.

Prvi je nazdravil dekan Rogač zopet izvoljenima poslanca Jenku in Mandiču, naglasivši njiju zasluge in njiju delovanje v deželnem zboru; njuno ljubezen do naroda in ljubezen naroda do njiju.

Na to navdušenjem vsprejeto odgovoril je g. Slavoj Jenko, prisrčno pozdravljen. Zahvalil se je na zaupanju, ki mu je je skazal narod tudi ob tej priliki in ob takih okolnostih. Naglasil je zavednost naroda, zavednost volilcev in volilnih mož. Le-tem je nazdravil iz vsega srca.

Ko se je oglasil za besedo posl. Spinčić, zaorilo je navdušeno vsklikanje. Najprvo je opravičil posl. Mandiča, ker ni mogel priti med volilne može ter je nazdravil poslednjim v njegovem imenu. Omenivši razmere pojedinih občin radoval se je, da so si ostali zvesti kastavski, opatijski in podgrajski volilni možje in da so se jim pridružili letos tudi lovranski in jelšanski. Želi, da se jim pridružijo prihodnjič tudi veprinski in materijski. Govornik je trpkimi besedami ožigosal slepilce in lažnjivce in njih zaščitnike, naglasivši še posebej, da Italijani in Italijanaši obrekujejo naše zastopnike in vse slovenske in hrvatske rodoljube sploh le zato, da zakrivajo svoje težnje, ki gredo za tem, da se naš narod proda Italiji, oni Italiji, iz koje prihaja vsaki dan v naše kraje — nagih, gladnih in golih. Hrvatski in slovenski rodoljubi nočejo drugega — završil je govornik — nego da si Hrvatje in Slovenci obvarujejo svoje hiše in svoja pohištva, da bodo sami gospodarji na svojem, da se ne izdajo in ne prodajo!

Govoroma obeh poslancev pritjevali so volilni možje oduševljeno. Gosp. Stemberger je rekel, da danes se nam ni samo radovati na vspehu volitev, nego moramo dati tudi oduška ozlovoljenju vsled postopanja večine deželnega zbora. Predlagal je torej, da se glasuje protest proti takemu postopanju. Ta protest naj sestavijo, podpišeje in odpošljejo gospodu ministru-predsedniku kakor glavnemu predstavitelju presvetle krone gg. Rogač, Vekoslav Kinkela in Jakob Jurković v imenu vseh volilnih mož. Ta predlog je bil vsprejet **jednoglasno** in oduševljenjem, toliko v njega celoti kolikor v podrobnostih. Veleč. g. Vihartický se je radoval na zločnem postopanju vseh domoljubov v tem okraju ter je pozdravil še posebno načelnika občine kastavske, Kazimira Jelusića in reprezentanta občine volosko-opatijske, Viktorja Tomičića. Oba sta se zahvalila. (Konec prih.)

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 2. junija 1896.

Delegacije. Kakor smo že javili, vsprejel je včeraj presvetli cesar avstrijsko delegacijo. Glavne črte iz govora cesarjevega smo priobčili že v zadnjem izdanju med najnovejšimi vestmi. Danes bi bilo še omeniti nagovora na cesarja od strani predsednika delegacij, barona Chlumetzkega. Le-ta je naglašal, da v Avstriji ni nikakega protislovja med

dobro razumljenimi koristmi države in ljudstva, ker posamični, šibki člani te obitelji narodov potrebujejo močne državne uredbe v varnost svojega narodnega, kulturnega in gospodarskega razvoja. Avstrija je miroljubiva, in nima niti potrebe razširjati se, niti ne bi mogla pričakovati nikake koristi od premembe sedanjega reda v državi. Daleč tja preko mej države proslavlja se naš cesar kakor jeden glavnih stebrov miru. Spomnivši se hudih udarcev usode, ki še tesneje spajajo narode s cesarjem, zaklical je predsednik Chlumetzky cesarju trikratno „Hoch“!

Ne prihaja nam na misel, da bi hoteli kritikovati ta lepi nagovor; saj konstatuje na onem mestu, kjer govori o ljubezni narodov do cesarja, le staro in nespremenljivo resnico. Pač bi si dovolili malo opombico k izjavi predsednika, da posamični narodi potrebujejo močne države za svoj narodni, kulturni in gospodarski razvoj. Je že res, ali istotako ne sme pozabiti tudi država, da jej je dolžnost braniti se posebno šibkeje narode v njih gospodarskem, kulturnem in narodnem razvoju. Iz potrebe naroda, naglašene po gosp. Chlumetzke, opirati se na državo, izhaja očitna dolžnost države do narodov. Mari ne? Ali pa so državniki, ki so doslej vodili državo, upoštevali to sveto dolžnost države do šibkejših narodov, zlasti kar se dostaje čuvanja narodne individualnosti? In kolike podpore od strani avstrijskih državljanov so bili deležni dosedaj naši okoličanski Slovenci, ti stražarji Avstrije ob Adriji? Ako hoče njegova ekscelenca dobiti točen odgovor na to vprašanje, naj le malo prouči naše tržaške obošaje! In potem naj si položi roko na srce in naj prizna g. Chlumetzky, koliko je grešila proti primorskim Slovanom ravno — stranka barona Chlumetzkega!

Degradovan mitropolit. Iz Bukarešta javljajo dne 1. t. m.: Danes je razpravljala cerkveni Sinod o tukajšnjem primasu-mitropolitu. Le-ta je bil obtožen, da je uvel v cerkvene obrede nekake heretiške (krivoverske) novotarije, da si je hotel prioblastiti najvišjo cerkveno avtoriteto in da je slabo gospodaril s cerkvenim denarjem. Sinod je izrekel proti mitropolitu najstrožo obsodbo: odrekel mu je vse duhovske časti in ga obsodil, da mora vstopiti kakor jednostaven menih v samostan, baš takó, kakor je bil pred mnogimi leti pričel duhovsko kariero. Žalostno!

Bismarckov organ o mileniju se izjavlja jako rezko. Pravi, da Madjari dajajo opisovati svoj milenij v bizantinskem dvornem slogu in tako, kakor da bi se bilo središče svetovne zgodovine in srce Evrope iz Pariza vsaj za poletne mesece premaknilo na Danavo. Privoščimo jim to komedijo; ali pomislili naj bi, da 7¹/₂ milijonov Madjarov z Židi vred ne sestavljajo niti polovine (17¹/₂ mil.) prekolitavskega naseljenja, in da njih vpliv v Evropi in pa njih vojaška sila se more uvaževati le v pridruženju avstrijski skupni sili. Madjari kakor Norvežani, Irci in nekateri drugi v strani živeti narodi, boleajo na preobilosti nacionalnega čustva, katero jih slepi gledé na njih pravi pomen v evropskem kocertu. Kako malo tehtajo Madjari na etnografski tehnici, razvidno je iz tega, da zunaj njih mej ne razume in se nihče ne uči njih jezika. Na tem ne morejo ničesa izpremeniti vse še toliko ostre jezikovne naredbe, vsa prekrščevanja imen krajev, cest in oseb, niti ne nasprotovanje nemškemu vojnemu jeziku. Danes seveda so priredili slavnosten spis na nemškem jeziku, ker bi drugače sosedje ne umeli madjarske pisave o slavnosti. A tudi v tem spisu se kaže blaznost (Grössenwahn) Madjarov, in protivesje je dano le v osebi sedanjega nositelja korone sv. Stepana. Oseba starega monarha je jedina, ki drži skupaj dežele mnogojezične, od strank raztrgane ogerske korone. Madjarska država brez naslombe na Avstrijo stoji na slabih nogah in ima učiti se svoj politički ABC tako, da se potruji, da se vredi in vživi v umetno stavbo dvojne monarhije na manj nepohlevni način, nego doslej. . . Justitia regnorum fundamentum mora veljati tudi med Donavo in Karpatami, in če se zanemari, utegne se prej ali poslej maščevati na zunaj in znotraj. — Takó govori „Hamburg. Nachrichten“, torej glasilo tistega Bismarcka, ki je največ storil, da se je vstvarila „umetna stavba dvojne monarhije“, in kateri je i nadalje pospeševal vzdrževanje duvalizma. No, pa bode takó; kedar Velikonemčija ne bode videla več

potrebe duvalizma, delovala bode proti njemu, kakor je delala za njegovo ustvarjenje. Ironija za Madjare, ki so Velikonemčiji napravili toliko uslug na škodo Slovanov!

„Slov. Svet“.

Italijanska poslanska zbornica je v včerajšnji svoji seji dovolila z veliko večino glasov, da vlada sme sodnim pôtom postopati proti bivšemu poslancu, generalu Baratieriju. Poslanec Imbriani je po svoji navadi provzročil zopet nekoliko hrupa, kajti predložil je, da naj Baratierija sodi senat, ki naj bi se v ta namen sestavil v najvišje sodišče. Nadalje je zahteval, da se stavi na obtožbo vsi krivci, kakor n. pr. ministri bivšega Crispievega ministerstva ter polkovnik Valenzano in general Ellena, ki sta bežala za Baratierijem iz bitke pri Aba Garimi v Adi Kajé. No, v ostalem bila je zbornica zelo hladnokrvna, kajti vsi smatrali so Baratierija moralno že umrli. Samo deset poslancev skrajne levice glasovalo je proti temu, da bi se postopalo sodnim potom proti bivšemu poveljniku Eritreje. Ali pa da so bili gospôda poslanci radi tega tako — „hladnokrvni“, ker so osvedočeni, da se kolegi Baratieriju itak ne dogodi kaj — posebno hudega?

Različne vesti.

Obitelj naučnega ministra na Primorskem. Minolo nedeljo dospela je z dunajskim brzovlakom v Trst soproga avstrijskega naučnega ministra barona Gautscha s svojimi dvema hčerami. Ekscelenco Gautsch je sprejel na kolodvoru c. kr. namestnik vitez Rinaldini in se ukrcal z njo na parniku „Pelagosa“ v Portorose. Gospa Gaučeva ostane v tej kopelji nekoliko tednov. Vitez Rinaldini vrnil se je še istega dne v Trst.

Žid v cerkvi. „Piccolo“ Žid je šel minole nedelje v katoliško cerkev, da je prisostvoval „ganljivemu slovesu“ dona Jurizza, (nekdanjega logaškega Jurce) novoimenovanega župnika rojanskega. Po opisu „Piccolom“ — odgovornost za vse tam povedano prepuščamo seveda temu listu — je bil ves ganljivi obred: demonstracija simpatije za duhovnika, kojega preganjajo drugi duhovniki se svojo netolerantnostjo. — „Piccolo“ pravi, da je navstala tišina, kakor hitro je don Jurizza stopil na propovednico. Smešno; mar meni „Piccolo“ da je v katoliških cerkvah sicer hrup, kakoršnega delajo krivonosci na borzah in po sinagogah?

Nadalje trdi „Piccolo“, da je don Jurizza rekel v svoji propovedi, da se čuti dovolj močnega in da se ne boji jeze svojih sovražnikov. Konečno je don Jurizza blagoslovil svoje dosedanje župljane, duhovščino in — **municipij tržaški**, oni municipij, kojega členi ali somišljeniki so preprečili sv. misijon v Trstu, oni municipij, kojega členi ali somišljeniki so zavisni od volje Židov, oni municipij, kojega členi in somišljeniki nikakor niso skrivali svojih simpatij ob slavnosti XXV-letnice ugrabljenja Rima sv. Očetul!

Žid v cerkvi pripoveduje nadalje, da so gospe glasno ihtele, ko je duhovnik Jurizza blagoslovil tržaški municipij in skoraj, skoraj da ni jela množica — ploskati. „Piccolo“ pravi, da je bila to demonstracija v cerkvi in mi moramo temu le pritrditi, ako se je godilo res tako, kakor poroča Žid v cerkvi. Ako pa ni res, prosimo že v naprej oprostjenja veleč. g. župnika Jurizzo.

Ali bodisi res, ali ne res, kar poklada Žid v cerkvi v usta gosp. Jurizzi, res pa je, da ta govori o **sovražnikih** gosp. Jurizze med duhovniki, jasno in razločno namiguje na sedanjega **voditelja škofije**!

In po pravici moramo vprašati, ali res povspehuje iz Ljubljane in Gorice toli priporočano disciplino med duhovščino dejstvo, da g. Jurizza **ne oporeka** besedam o „svojih sovražnikih“, koje besede mu je položil v usta Žid v cerkvi? Res je nadalje, da do danes ni še izšla nikaka škofovska okrožnica proti „Piccolu“, da-si jo je ta list pošteno zaslužil davno, davno pred „Sočo“! Ali pa je morda tudi ta vplivala okolnost, da je „Piccolo“ italijanski, „Soča“ pa slovenski list? Ali ob taki razliki v jeziku ne velja niti neoporečno dejstvo, da je „Soča“ uprav angeljsko-nedolžen list v primeri s „Piccolom“! Ne, razžaljivo bi bilo za „Sočo“ in nje čitatelje, ako bi sploh hoteli pri-

merjati ta list s „Piccolom“ glede na njiju moralno kakovost.

Raje vprašamo: kedaj pride vendar čas, da vzamejo kompetentne oblasti bič v roke ter izpodé Žida — iz katoliške cerkve?!

Drzno čelo imajo res ti časnikarji, ki zastopajo židovske koristi v „Piccolu“. Res, drzno čelo mora imeti oni, ki si upa falzikovati stvari, koje ima vsakdo pred nosom. — V vesti „Prvi spor“, priobčeni v zadnjem izdanju našega lista, natisnili smo mastnimi črkami izjavo „Piccolovo“, da so zadnji trije škofje povspeševali raznarodovalno politiko. To izjavo ne moremo razumeti drugače, nego tako, da so v naši škofiji sami Italijani, a da škofje hote poslovaniti Ital. To velja po „Piccolom“ menjenju še posebno za župnijo rojansko. Sedaj pa čujte, ljudje božji! Ljudje, ki vsemi, moralnimi in nemoralnimi, dopuščenimi in nedopuščenimi sredstvi sami tirajo politiko najgnusnejšega raznarodovanja nasproti Hrvatom in Slovencem, ljudje, ki so usilili po treh četrtinah slovenski župniji rojanski — italijanskega župnika; ljudje, ki psujejo cerkvenega dostojanstvenika, ker se je isti — in sicer le na korist povspeševanju verskega čutstvanja in avtoritete cerkve — postavil po robu vsakemu raznarodovanju v cerkvi; ljudje, ki uprav tržejo nedolžne otročiče iz naročij naših mater, da jih potem morejo tlačiti v svoje raznarodovalnice: taki ljudje so še drzni dovolj, da podtikajo raznarodovalne namene — drug m. Rojanska župnija je po ogromni večini slovenska; kanonik Černe hoče pametno poštovati to dejstvo; „Piccolo“ grdi tega dostojanstvenika uprav radi tega poštovanja narodnostnih razmer v župniji rojanski — a kakov je konec? Konec je tak: da je kanonik Černe raznarodovatelj in ne „Piccolo“!

Ali si je možno misliti več drznosti v falzifikovanju? Res drzno čelo imajo ti časnikarski čifuti!

Umeščenje novega župnika rojanskega se ne bode vršilo dne 14., ampak dne 21. t. m.

Birma v Trstu. Število onih, ki so letos v tržaških župnih cerkvah sprejeli zakrament sv. birme, bilo je mnogo večje, nego število birmancev v prejšnjih letih. Letos bilo je birmanih: v stolni cerkvi pri sv. Justu 950, pri jezuitih 70, pri sv. Antonu novem 377, pri sv. Antonu starem 433, pri sv. Jakobu 1800, skupno torej 3630 dečkov in deklic, včevši jedno, starko.

Porotne razprave v Rovinju prično zopet dne 20. julija t. l. Predsednikom je določen okrožnega sodišča predsednik dr. Anton Tušar, njegovima namestnikoma pa deželnega sodišča svetovalec Avgust Jakopič in Rikard Zörner.

Gostje za tržaško pomorsko kopelj. Z Dunaja dospelo je v Trst 57 škrofuloznih otrok, ki se bodo zdravili na stroške dunajske občine v tukajšnji pomorski kopelji.

Kužne bolezni v tržaški občini. V tednu od 24. do 30. min. m. bilo je prijavljenih v tržaški občini: 20 slučajev ošpic, 10 sl. škrlatice, 27 sl. dâvice, in 1 sl. legarja. Umrlih je 5 otrok za škrlatice, 1 za ošpice, in 4 za dâvice.

Katastrofa v Moskvi. O strašni nesreči, ki se je dogodila na Hodinskem polju pred Moskvo povodom ljudske veselice, priobčili so doslej še te-le podrobnosti: Že minoli petek drvelo je ljudstvo iz Moskve in okolice na Hodinsko polje. Okolu polnoči bilo je že zbranih do 200.000 ljudi, izmed kojih so prišli nekateri celó po 6 in več ur daleč, samo da dobé „carjevo čašo“ v dar. Ta množica prenočila je na planem. Ljudje so začetili ogenj in si proganjali zaspanca petjem in vsakovrstnimi burkami. O zori pričele so prihajati nove trume ljudstva. Množica je naraščala od minute do minute in že ob 4. uri zjutraj bilo je na planjavi gotovo nad 400.000 ljudi. Red v tej ogromni množici imeli bi vzdržavati posebni redarji, ki so bili nameščeni samo za dâbo slavnostij povodom kronanja. Toda kaj so mogli storiti redarji nasproti navalu take ogromne množice? Prosili so še drugih redarjev in oblasti so ustregle tej želji takoj s tem, da so poslale že ob 5. uri zjutraj jedno stotnijo kazakov, nekoliko orožnikov in redne policije. V tem pa je množica narasla liki razburjeno morje. Kakor črno, šumeče valovje pomikala se je ta velikanska množica naprej proti onim zgradbam, kjer so bile nakopičene jestvine

in shranjena pijača za pogošćenje ljudstva. Oni, ki so bili zadej, hoteli bi biti prvi in strašnim pritiskom porivali so sprednje naprej. Ta pritisek in naval množice bil je liki elementarna sila; celó nekatere, jako solidno sestavljene zgradbe, v kojih so delili darove (takih zgradb je bilo 100) porušile so se vsled si-nega pritiska navaljujoče množice! V množici bilo je slišati bolestnih vsklikov, jadikovanja a — kdo se je mogel ozirati na to, ko so celó najčvrstejšim možkim pokala rebra v strašni gnječi? Zatorej nikakor ni čuda, da je bilo poteptanih mnogo ženskih in mnogo otrok. Doslej je službenim pôtom konstatovano, da je v tej gnječi poginilo **1.300 oseb**. Število ranjenih pa nikdar ne bode možno določiti natančno, kajti mnogo je bilo takih, ki so ostavili Moskvo, ne da bi bili iskali tam zdravniške pomoči in ne da bi bili hoteli v to ali ono bolnišnico.

Nadalje zabeležimo iz Moskve došlo vest o neposrednem vzroku te strašne katastrofe. Glasom te vesti morala bi bila pričeti razdelitev živeža in „carjevih pokalov“ še-le ob 10. uri predpoludne, toda že na vse zgodaj bilo je zbranih na Hodinskem polju okolu **800.000** ljudi (!). Vsa ta ogromna množica čakala je nestrpnostno pričetka razdelitve. Nekateri nestrpnosti kričali so, morda v šali (a slaba šala je bila to!): „Navalite na barake!“ Jeden ali drugi izmed onih oseb, ki so bile v barakah, da razdelé jestvine, pijačo in darove, prestrašil se je tega klica v očigled neštevilni množici nestrpnega ljudstva in pričel je metati med ljudstvo darila, jestvine, vse vprek. Navstala je strašna zmešnjava, kajti vsak v bližini bi bil rad pograbil, kolikor bi si mogel priboriti, a ljudstvo od zadej pritiskalo je naprej, proti barakam. Vsled tega dogodilo se je, kar je bilo neizogibno.

Od raznih strani čuti je oistro sodbo gledé policije, češ, da ista ni postopala dovolj energično. Toda tem očitanjem nasproti zatrjujejo iz Moskve došla poročila, da Hodinsko polje ne spada več v področje Moskovske policije in da je policija došla na lice mesta še-le tedaj, ko ni bilo več možno preprečiti katastrofe.

Sodnijsko. 56letni German Ceconello iz Italije služil je do nedavno kakor voznik pri posestniku Jerneju Sardoču. Svojo službo je zlorabljal s tem, da je kradel svojemu gospodarju olje in vino. Gospodar je dal zapreti nezvestega služabnika. Včeraj obsodilo je tukajšnje sodišče Ceconella zaradi hudodelstva tatvine na šest mesecev težke ječe.

„Slovanski Svet“ prinaša v svoji 15. letošnji številki to-le vsebino: Koronanje v Moskvi. — Delegacije. — Protest slovanske akad. mladine v Pragi proti mileniju. — Knjige „Matiče Hrvatske“ za l. 1895. — Naši knjižni grehi. — Paberki. — Razgled po slovanskem svetu. — Književnost.

Narodno-gopodarske stvari.

C. kr. priv. zavarovalna družba „**Riunione Adriatica di Sicurtà**“ v Trstu. Iz poročila o rednem obnem zboru te zavarovalne družbe, ki je bil dne 30. maja t. l., posnemamo o poslovanju družbe leta 1895. (LVII. poslovno leto) te-le podatke: Odsek zavarovanja za življenje zavaroval je leta 1895.: 12.490.729 gld. glavnice, t. j. za 33.317 gld. rente. Koncem leta 1895. bilo je zavarovane okroglih 80 milijonov gld. glavnice, ali 215.428 gld. rente na leto. — Na premijah je prispelo 3.323.880 gld., izplačala pa je zavarovalnine na življenje 1.621.276 gld., razven teh pa je zavarovalnica stavila v rezervo za tekoče škode v tem oddelku še 249.800 gld. Rezerva na premijah iznaša torej 19.116.992 gld. in po odbitku pozavarovanj čistih 17.737.264 gld. — V odseku za zavarovanja proti elementarnim nezgodam pa je bilo vplačanih premij 7.259.822 gld., za pozavarovanja pa se je vporabilo 3.376.720 gld. Na škodah je izplačala zavarovalnica 1895. leta (od bivši pozavarovalne deleže) 2.342.871 gld., rezervni zaklad za škode pa iznaša čistih 350.240 gld. — Na vrednosti inventarja odpisala je zavarovalnica v svojem računu za 1895. leto 100.000 gld.; rezervi na dobičkih odseka „življenje“ odkazala je tudi 100.000 gld. in konečno razdelila po 70 gld. dividende na vsako akcijo. — Rezervni zakladi iznašajo sedaj 22.864.729 goldinarjev, od kojih je

19.728.746 gld. rezerve na prēmijah, 2.622.102 gld. rezerve dobičkov in 513.881 gld. rezerve za morebitne izgube na kurzih.

Zbor je izvolil slednjič namesto preminolega barona Marka Morpurgo članom ravnateljstva Josipa Parisi-ja, načelnika tvrdeke Francesco Parisi.

Konečno bodi še omenjeno, da se je dividenda (kakor rečeno: po 70 gld. na delnico), pričela izplačevati dne 2. t. m.

Sejd Muhamed Ali,

ustanovitelj sekte bábistov.

Češki spisal dr. Mrkos; prev. I. P.

(Konec).

Njega in vernega mu učenca privezali so pod pazduho za vrvi ter spustili ju do polovice tebriških utrd b ljudstvu na ogled. Potem bila je komandovana stotnija vojakov pred utrdbe ter počela streljati na oba nesrečnika. Sodruga Bábovega so zadele kroglice in umrl je takoj na vrveh. Toda Ali Muhamed ni bil ranjen niti najmanje; kroglice zgrešile so ga ter zadele vrvi, na katerih je visel, da so se prestreljene potrgale, a mučenik padel je popolnoma čil in zdrav pod utrdbe pred ostrmelo ljudstvo. Báb je prestrašen stekel. V tem trenutku prišli so vojaki, pokazali ljudstvu prestreljene vrvi, ujeli Bába, potegnili ga znova na utrdbe in ubili (19. julija 1849).

Njegova smrt ni ustrašila učencev in spoznavalcev nove vere, kateri so sedaj priznali za svojo glavo Mirzo Iahjo, moža plemenitega pokolenja; isti preselil se je v Bagdád, da bi mogel od tod mirno vladati novo versko društvo. Od te dóbe nastal je v razvoju sekte popolen mir razun leta 1852., ko je poskus bábistov, umoriti šáha Nasrud-dina, pod čegar vladjo je bil ubit Ali Muhamed, provzročil kruto preganjanje bábistov, v kateri dóbi je poginila tudi krasna Gurret-ul-ajn. Šáh hotel je najbrž le postrašiti, ne pa iztrebiti to sekto, katera je zelo razširjena po Perziji in katere spoznavalci mirno delujejo iskaje si proselitov pod zaščito islama.

Šáh Nasrud-din je skoro šele po petdesetih letih padel v morilčevo roko kakor žrtva verskega fanatizma, ki ga je bil naperil proti sebi smrtjo Bábovo in krutim preganjanjem njegovih pristašev.

Nauke bábistske obsega arabska razprava, nazvana „Beján“ (razlaga), katero je spisal Báb sam.

Vso eksistenco razlaga in smatra Báb za emanacijo najvišjega bitja, katero konečno zopet vse absorbira. Velik pomen v njegovem nauku ima številka 7, o kateri uči, da izraža akt stvarjenja, in številka 19, katera predočuje in znači mistično ime božanstva. Dar proroški, od Boga na svet poslan, razdeljen je med devetnajstero učencev Bábovih, med katerimi je Báb največji prorok; jedno proroško mesto prepušča se ženi. Ta sveti proroški kolegij ne more poginiti poprej ko sodni dan, zato, ker se po smrti jednega člana dopolnjuje, to je, nastopi reinkarnacija božanstva. Proroško naravo Mojzesovo, Kristovo in Muhamedovo priznava, toda ti proroki so samo predniki Bábovi, kateri predstavljajo kulminacijsko točko v verskem razvoju. Morála te sekte je vzvišena, čista, javlja se v njej precejšen napredek, zlasti kar se tiče položaja ženskih. Poligamijo kakor tudi konkubinat ostro obsoja ter zamerjuje, izára (zavese pred obličjem) žen med svojci ne trpi, in povsod priznava spolno ravnopravnost tako, da pripada ženi i jedno izmed devetnajstice proroških mest. Izmed opojnih pijač prepoveduje vino in lek, namreč oni, ki ima v sebi i opium. Askeze ne odobrava, ravno tako ne beračije, katero smatra za posebno vrsto askeze.

Najnovejše vesti.

Dunaj 2. Nj. Vel. cesar imenoval je bivšega namestnika na Češkem, grofa Frana Thuna, najvišim dvornikom nadvojvode Frana Ferdinanda d'Este.

Dunaj 2. (Poslanska zbornica.) Predsednik je priobčil, da bode treba danes, jutri in v petek zasediti tudi na večer. O dnevnem redu za ostalo zasedanje pa sklenejo načelniki klubov v današnji konferenci. Razven domovinskega zakona treba je rešiti tudi zakon o davku na borze. — Poslanec Russ stavil je nujni predlog, da se stavi na današnji dnevni red poročilo proračunskega odseka

o zakonu gledé ureditve plač državnim uradnikom. Ta predlog je vsprejela zbornica in se bode torej razpravljalo o tem predmetu v nocojšnji seji. — Zbornica je sklenila slednjič, da preide v podrobno razpravo o zakonu na patente.

Moskva 2. Včeraj bil je slovesen cerkveni obred, kojemu so prisostvovali poleg carske dvojice vsi veliki knezi in tuji knezi. — Princ Abbas Mirza, zastopnik perzijskega šaha, dospel je semkaj.

Rim 2. „Agenzia Stefani“ priobčila je, da je papež odposlal pismo Meneliku, v kojem pismu priporoča sv. Očesesarju abesinskemu, da povrne Italijanom italijanske ujetnike. To vest je objavil časopis „Osservatore Romano“. Umevno je, da je napravil ta glas najboljši utis na ljudstvo.

Trgovinske brzojavke in vesti.

Budimpešta. Pšenica za jesen 6.63—6.64 Pšenica za maj-juni 1896 6.51 do 6.53. — Oves za jesen 5.42—5.44 Rž za jesen 5.62—5.63 Koruza za juli-avgust 4.03—4.07 — maj-juni 1896 3.99—4. —

Pšenica nova od 78 kil. f. 6.75—6.80 od 79 kil. f. 6.85—6.96. od 80 kil. f. 6.90—7.00 od 81 kil. f. 6.95—7.05. od 82 kil. for. — — — — — Jedmen — — — — — prosa 6.15—6.50. Bolja.

Pšenica: Trg jako mlačen, nič kupcev. Koruza stalna 5—10 nč. dražje. Vreme: lepo.

Praga. Nerafinirani sladkor for. 14.75, oktober-december 14.40. Bolje!

Praga. Centrifugal novi, postavljeni v Trst s carino vred odpošiljatelj precej f. 34.25—34.75 Concasse 36.25—36.50 Četvrti 37—37.50. V glavah (sodih) 38.25.

Havre. Kava Santos good average za juni 76— za oktober 72. — Mlačno.

Hamburg. Santos good average za juli 62.25 za oktober 59.50 za december 56.50.

Dunajska borza 2. junija 1896.

	včeraj	danes
Državni dolg v papirju	101.30	101.35
„ „ v srebru	101.25	101.30
Avstrijske rente v zlatu	122.50	122.60
„ „ v kronah	101.05	101.15
Kreditne akcije	346.50	347.75
London 10 Lst.	120.—	120.—
Napoleoni	9.52	9.52
20 mark	11.75	11.75
100 italj. lir	44.54 1/2	44.47 1/2

Tržne cene

(Cene se razumejo na debelo in s carino vred.)

Domáci pridelki.

	Cena	od for.	do for.
Fiol: Koks	100 K.	9.50	9.75
Mandoloni	„	—	—
svetlorudeči	„	9.—	9.25
temnorudeči	„	—	—
kanarček	„	—	—
bohinjski	„	9.25	9.50
beli veliki	„	9.75	13.—
„ mali	„	9.25	9.50
zeleni, dolgi	„	8.75	9.—
„ okrogli	„	—	—
mešani hrvaški	„	7.50	7.75
„ štajerski	„	7.75	8.—
Maslo fino štajersko	„	70.—	75.—
Jedmen št. 10	„	8.75	9.—
„ 9	„	9.75	12.—
„ 8	„	11.50	11.75
Zelje kranjsko	„	—	—
Boga	„	—	—
Krompir, štajerski	„	3.90	3.30
Proso kranjsko	„	9.—	9.25
Leča, kranjska	„	—	—
Spah ogerski	„	54.—	55.—
Mast	„	52.—	54.—
Kava Moecca	„	170.—	171.—
Ceylon Plant. fina	„	174.—	175.—
„ Perl	„	182.—	184.—
Java Malang	„	148.—	150.—
Portorico	„	168.—	170.—
Guatemala	„	141.—	142.—
San Domingo	„	156.—	157.—
Malabar Plant.	„	—	—
„ native	„	—	—
Laguayra Plant	„	—	—
„ native	„	—	—
Santos najfiniji	„	141.—	143.—
„ srednje fini	„	138.—	139.—
„ srednji	„	125.—	126.—
„ ordinar	„	120.—	122.—
Rio oprani	„	—	—
„ najfiniji	„	143.—	144.—
„ srednji	„	135.—	137.—
Sladkor Centrifugal I. vrste	„	34.25	34.50
Concasse	„	36.—	36.50
v glavah	„	37.25	37.50
razkosani	„	37.50	37.75

Riz italijanski fini	19.50	19.75
„ „ srednji	18.50	18.75
Japan fini AAA	16.75	—
„ „ srednji	15.—	—
Rangoon extra	100 K.	12.—
I.	„	10.25
II.	„	—
Petrolej ruski v sodih	„	18.50
„ „ v zabojih od 29 kil.	„	5.90
Olje italijansko najfinije	„	58.—
„ „ srednježno	„	54.—
bombažno, amerik.	„	28.—
dalmatinsko	„	30.—
Limon Mesinski	„	3.50
Pomaranče	„	7.—
Mandeljnat Dalmatinski	zaboj	8.—
Bari	100 K.	59.—
Pinjoli	„	61.—
Rešici Dalmatinski	„	—
„ „ Pulješki	„	10.—
Sukrove Pulješke	„	10.50
Grške v venicij.	„	12.—
Sultanine nove	„	37.—
Vamperil	„	24.—
Oljabe	„	29.—
Polenovke srednje velikosti	„	40.—
„ „ velike	„	42.—
„ „ male	„	41.—
Slaniki v velikih sodih	„	—
Žveplo	„	5.—

V hotelu Kozina,

spojenem z restavracijo in vrtom, prijetno bivališče, 520 m. nad pomorsko vršino, ležečem blizu železniške postaje Herpelje-Kozina, oddati je elegantno opravljenih sob v n a j e m. Kuhinja in pijača izvrstna. Cene nizke.

Cumar Fridrih

Belvedere 37.

Mirodilnica. — Rimsko čisto žveplo, bakrenovec, žveplo in bakrenovec skupaj, mrčesni prah, mineralne vode, barve firneše in čopiče, razne miroljice, ločnobarške izdelke, vse po ceni, da se ni bati konkurence.

Liniment. Capsici comp.

s sidrom

iz Richterjeve lekarne v Pragi,

pripoznano izvrstno, bolečine blažeče mazilo; dobiva se po 40 nč., 70 nč. in 1 gld. po vseh lekarnah. Zahteva naj se blagovoljno to splošno priljubljeno domače sredstvo na kratko kot

Richterjev liniment s „sidrom“

ter naj se previdnostno vsprejmejo le tako steklenice kot pristane, ki imajo znano varstveno znamko „sidro“.

Richterjeva lekarna

„Pri zlatem levu“ v Pragi.

Assicurazioni generali

v Trstu

(društvo je ustanovljeno leta 1831.)

To društvo je raztegnolo svoje delovanje na vse voje zavarovanja posebno pa: na zavarovanje proti požaru — zavarovanje po morju in po kopnem odposlanega blaga in zavarovanje na življenje.

Društvena glavnica in rezerva

dne 31. decembra 1894. f. 58,071 673-84

Premije za potratiti v naslednjih letih

f. 30,541 700-64

Glavnica za zavarovanje življenja do 31. decembra 1894

f. 169,929 625-03

Plačana povračila:

a) v letu 1894 f. 9,787 614-48

b) od začetka društva do 31. decembra 1894

f. 262,401 706-51

Letni računi, izkaz dosedaj plačanih odškodnanj, tarife in pogoje za zavarovanja in sploh vsa natanjnejša pojasnila se dobe v Trstu v uradu društva: Via della Stazione št. 888/1

lastnej hiši. 12—12

Vse stroje za poljedelstvo in vinogradstvo

CENE Z NOV ZNIŽANE

Stiskalnice za grozdje, diferencialna sestava. Ta sestava stiskalnic ima največjo pritiskujočo moč izmed vseh drugih, kakoršnih - koli stiskalnic.

Stiskalnice ze masline, hidravliške stiskalnice, brizgaljke proti peronosperi, Vermorelove sestave.

Te moje brizgaljke so znane kakor najboljšje ter najcenejše; avtomatične brizgaljke, tlačilnice s pripravo za tlačiti jagode, stiskalnice za seno, triere itd. v najboljšem proizvodu.

Ig. Heller, Dunaj

II/2, Praterstrasse 49.

Cenike in spričevala zastoj!

Iščem zastopnikov! Cuvati se je ponarejanj!

